

om Besættelse af Præsteembeder, som er det første, jeg indbringer, er taget, som det blev forelagt i 1879—80, som Grundlag til Udarbejdelsen af dette Forslag. Thi vel blev Forslaget naturligtvis forandret ved 2den Behandling, skjøndt det var kun rent ubetydelige Forandringer, men da det ved 3die Behandling blev vist tilbage til Udvælget paa Grund af et indkommet Forslag fra Kirke- og Undervisningsministeren, og der var Meningsforskjel, saa det ikke kom tilbage inden Rigsdagens Slutning, have Forslagsstillerne taget som Grundlag det Forslag, som blev indbragt i 1879—80, som altsaa ved 2den Behandling i sine Grundtræk havde faaet paany en bestemt Betrættelse af Folkeetinget. Der er dog den Forandring i § 2, at man i 2det Stykke, som det høitærede Thing vil se, naar Forslagene foreligge, har indført nærmere Bestemmelse om Affættelse af Valglisten osv., at man i § 3 har udeladt Bemyndigelsen for Ministeren til at henlægge $\frac{1}{3}$ af de Ansøgninger, han fandt mindst egnede til at komme i Betragtning, at man i § 7 har forandret den mundtlige Afstemning i Kirkerne til Protokols til en skriftlig hemmelig Afstemning efter Reglerne for Byrådsvalgene — da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg ikke nærmere udvise Fordelene ved disse Forandringer, men blot antyde dem — og at man fremdeles i § 10 har forandret Tallet 1881 for Lovens Straftræden til 1891. Disse Spring paa 10 Aar minde om den guldne Tid, 10 Aar tilbage. Endelig have Forslagsstillerne i § 10 udeladt dette, at Forslaget skulde gjælde for Færøerne med de Lempelser osv. Vi have udtrykkelig bemærket, at Forslaget gjælder ikke for Færøerne, idet vi, dersom Forslaget bliver vedtaget for det øvrige Kongerige, vel ogsaa tør vente, at denne Sag snart skal blive ordnet efter Forholdene paa Færøerne, men dog anse det for urigtigt at vedtage en Lov, hvis nærmere Gjennemførelse med Lempelser og Forandringer overlades til Administrationen. — Forslaget om Landsbypræsternes Lønning, som jeg nævnte før, er lige gammelt med det foregaaende, blev gennemført for 10 Aar siden ved alle 3 Behandlinger efter en indgaaende Drøftelse, og der blev ikke den Gang foretaget væsentlige Forandringer deri. Da vi for 10 Aar siden sidst havde det til Behandling, var der navnlig 2 Ting, der bleve stærkt pointerede og indfattede i Loven. Det var Fordringen, at Præstegaardsjordene med Undtagelse af mindre Lodder, som Præsterne skulde have, skulde bortsalges i mindre Lodder, og forsaavidt de bleve bortsolgte i mindre Lodder, og der blev bygget derpaa til

Familier, skulde Kjøberne have væsentlige Lempelser med Hensyn til Kapitalens Indbetaelse og Renter og Afdrag, hvormod der, hvis Lodderne af Mangel paa Kjøbere ikke kunde bortsalges paa denne Maade, ikke skulde finde saadanne Lempelser Sted med Hensyn til Afbetalingen. Dette fastsattes for at give en Præmie for den Tanke at faae Husmandslodder ud af det. Her er kun stet den Forandring fra Forslagsstillerens Side, at hvor der før stod 4 pCt. Rente, er den sat ned til $3\frac{1}{2}$ ogsaa for hderligere at imødetomme den samme Tanke, samt efter Hensyn til, at $3\frac{1}{2}$ pCt. er den officielle Statsrente. Den anden Hovedforandring, som vi fik indført i 1879—80, var den, at Offer og Accidenter osv. ikke som efter tidligere Forslag skulde bortfalde ved Ledighed i Præsteembederne, thi deraf vilde kunne sldde, at det ene Soan kunde slippe for disse Afgifter, medens Naboskabet kunde have dem i en Menneftaalder derefter. Vi fik den Gang indført, at Kommunerne skulde fra Lovens Straftræden udrede et nærmere fastsat Beløb som Erstatning for Offer og Accidenter i 5 Aar uden Hensyn til, om der blev Ledighed i Præsteembeder eller ikke, og fra den Tid overtog Staten alle Byrder for Kommunerne paa en Gang med Hensyn til Offer og Accidenter, som saa vilde affortes efterhaanden, som Ledigheden indtraf. Ligesom i det forrige Forslag er Tallet 1881 forandret til 1891 og 1889—90 til 1899—1900. — Jeg anbefaler begge de to i deres Hovedindhold gamle Beskjæbte, som endnu en Halvdel af Thingets Medlemmer have arbejdet paa. Ja, det er vel ikke en Halvdel af Thinget, der er tilbage, der har arbejdet paa denne Sag — jeg tør ikke sige bestemt, hvor Mange der er tilbage, thi det have vi ikke udregnet, men jeg tillader mig dog at bemærke, at min ærede Nabo (N. Sørensen) og jeg i dette Dieblif have opgjort, at der er 43 Medlemmer i dette Folkething, som aldrig have faaet deres Bestræbelser for en lovlig Finantslov gennemførte, og i 1881—82 var der ikke saa Flere, saa vi ere vel ikke forholdsvis saa Mange tilbage i dette Thing, men der er dog Mange lige fra den høitærede Formand — jeg beder undskyldte, at jeg nævner det — som have arbejdet paa de af mig nævnte Forslag. Der er i det Hele af vore Forgængere i Rigsdagen gjort et stort Arbejde i disse Spørgsmaal; jeg vil nu haabe, at de nye Medlemmer ville medvirke til, at de to af os indbragte Forslag paany blive Thingets Eiendom i alt Fald i den Skikkelse, Thinget finder for godt nu for Tiden, for at vi dertigjennem kunne øve